

AMB LLICENCIA ECLESIASTICA

L'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Girona, concedí 50 dies d'indulgència a tots els qui devotament llegeixin o sentin llegir aquesta fulla.

EVANGELI DE LA DOMINICA DE CINQUAGÈSSIMA

Evangelí (Luc, 18, 31-43)

En aquell temps, prengué Jesús eis Dotze, i'ls digué. Veusaquí que muntàm a Jerusalem i se compliran en el Fill de l'Home totes les coses escrites d'Ell per els profetes. Car serà lliurat als gentils, i serà escarnit, i serà maltractat i serà escupit. I després que l'hauràn açotat, li donaràn mort; i els ters dia ressucitarà. Ells no'n compregueren res d'aquestes coses; aquell llenguatge els era amagat i no entenien el que voldria dir.

I esdevingué en èsser prop de Jericó que essent arràn del camí, hi havia un cec demanant caritat, i coneixent ell que passava gernació, preguntava alló qu'era. Es que passa Jesús de Nazaret, li digueren. Ell se posà a cridar: Jesús, Fill de David, tingàu pietat de mi. Els qui anaven a davant, el reptaven que callés, però ell encara cridava més fort: Jesús Fill de David, tingàu pietat de mi. Se deturà Jesús i manà que'l duguessin. I com va èsser atançat, li preguntà dient: Què vols que't tassi. Diu: Senyor, que hi veja. Veu-hi, li diu Jesús, la fe t'ha salvat. I tot d'una vegé. I ell seguia glorificant a Déu. I tot el poble, veient això, lloava a Déu.

COMENTARI

L'ànima deixebila: «Soc un pobriçó, afeixugat de penes». Vos, Senyor, prou heu fet a encel'lar-me, «pro he tornat a caure en l'humillació i el conturbament...» «He sigut col'locat, per la meva culpa i miseria, entre les tenebres i les ombres de la mort».

Vostra Santa Iglesia, però, anima el meu no-res, oferint-me en l'Évangeli de la present dominica un bell model esperançador en el pobre d'arràn del camí de Jericó.

Ell també vivia entre tenebres, pro invocà vostra Misericordia i fou guarit.

Jo també us prego com ell : «¡Senyor, Fill de David, tingeu pietat de mi!» «Que hi vegi!»

Jesús Mestre: La vista es considera com el primer dels sentits corporals; es com el guiatge en la vida exterior del home.

La vista del Esperit es la Fé.

Les sectes pretenen guiar a la humanitat amb la llum de les ciències humanes, sense cap influència de la primera virtut teològica i s'equivoquen completament. Per que aixís com sense la voluntat creadora de Déu, no podrien existir les criatures, aixís, sense la llum divina de la Fé, la ciència resultaria un munt de tenebres.

La Fé es el sol; les ciències, planetes que reflexen la llum del astre rei.

Bella, es la claror de la lluna, pro, allunyeu-la de la influència irradiadora del sol, i s'apagarà completament.

En els temps actuals, nacions, pobles, famílies, i individus, van esmampats, veient fantasmes per tot arreu... apesar de que les ciències mai havien progressat com ara... És per que son astres sense llum; no han volgut irradiar la claror del sol diví i han deixat als homes a les fosques.

Per xó tot es discuteix, tot es critica, tot es disputa pro'ls homes no s'entenen.

El sigle actual—digué molt encertadament un il·lustre Prelat català—està amossat per el dupte i'l pessimisme.» I escrivia aquestes memorables sentències: «El dupte es la foscòr, les tenebres del enteniment; la llum intel·lectual es inconciliable amb el dubte; per aixó la afirmació catòlica es la llum i el dupte del sigle es la foscòr, i com la llum alegre, els qui vivim baix l'autoritat i norma de la Fé catòlica disfrutém de la alegríia de la llum; i els mundans que volen viure amb el dupte, troben l'amargor de la vida; no poden disfrutar de les grans realitats catòliques que veiem a la llum de la Fé. Nosaltres som fills del dia i no de la nit.» Faràs molt bé, si pots, d'estimar les ciències humanes i que vulguis conrear-les; pro, per sobre d'elles amara't de la claror de la Fé.

Per ella, Jo, fill meu, renovaré en ton esperit, el miracle obrat amb el cec de Jericó. Si no... el teu clam, es perderia en el buit i la ceguera t'entenebreria...

SANTORAL

- 11 ✕ **DIUMENCE.**—DE QINQUAGÉSSIMA.—Nostra Senyora de Lourdes i Sant Desideri, bisbe.—(I. B.)
- 12 **DILLUNS.**—Els set Servents de Maria; St. Modest, mr. i Sta. Eulalia, verge.
- 13 **DIMARTS.**—Sts. Benigne i Marcel, mrs. i Gregori II, papa.
- 14 **DIMECRES.**—DE CENDRA.—Sts. Valentí, pvre. i mr., Vidal, bisbe i Sta. Fenícula, vg.—(Dejuni.—Es tanquen les velacions).—Des d'avui al 8 d'Abril es guanya l'indulgència de la Butlla, i havent rebut els Sants Sagraments es pot elevar a plenària essent aplicable a les Animes del Purgatori.
- 15 **DIJOURS.**—Sts. Faustí i Jovita, germans mrs. i Sta. Agape, verge.
- 16 **DIVENDRES.**—Sts. Onéssim, bisbe i Elies, mr.—(Dejuni.—Abs. de carn.)
- 17 **DISSABTE.**—Sts. Rómul, Faustí i comps. mrs. i Silvi, bisbe.
- 18 ✕ **DIUMENCE.**—I DE QUARESMA.—Sts. Simeó, bisbe i Alexandre, mrs,

Patrona de la Setmana: Sta. Caterina de Ricci - Dia 13

Filla dels nobles Francesc de Ricci i Caterina de Ricasoli, nasqué a Florència en abril de 1522 i hagué en son Baptisme el nom d'Alexandra, que canvià en fer sa professió religiosa en el de Caterina. Desde sa infantesa se distingí per sa inclinació a la pietat i devoció, i en el Col·legi de les Monjes del Monastir de St. Pere de Monticili a Florència, ont entrà als deu anys per rebre la deguda instrucció, començà a pensar en consagrar-se a Déu, i als tretze anys, obtinguda la benevolença de sa família vestí l'hàbit de St. Domingo en el Cenobi de St. Vicens de Prats, després d'haver rebutjat les falagueres nocces que se li proposaren.

El convent ont entrà nostra Santa era dels que més nom tenien per la rigurosa observància de pobresa i mortificació, i en la austeritat i pràctica de totes les virtuts prenia gran volada l'esperit de Caterina: per espai de dos anys sofrí una greu malaltia, arribant els metges a declarar-la incurable i impotents per salvar-la; pero curada miraculosament, s'esforçà en avençar més i més cada dia en el camí de la perfecció espiritual, devinguent un prodigi de santetat; mortificacions i penitències esfereïdores, humilitat i obediència' en grau superior, caritat i afabilitat amb totes les religioses, tot lo estimable de la virtut brillava en Caterina, èssent aquesta la seva frase escullida, «Mon estimat per a mi i jo per mon estimat, qui pastura entre lliris» i realment Jesús era tan per a ella que la afavoria constantment amb nou fervor i esquisides consolacions.

Altra enfermetat penosíssima la visità en els últims dies de sa vida, i ben amarada d'amor diví, completament despresa del mon volà a son Aimat el dia de la festa de la Candelera del any 1590: el Papa Climent XII la declarà Beata, i Benet XIV la inscrigué solemnement en la Catàlec de les santes verges.

Dimecres de Cendra

En aquesta diada comença el sant temps de Quaresma, temps de penitència i ensemps de salut espiritual. El primer acte litúrgic quaresmal es la imposició de les cendres sobre'ls nostres caps; en imposar-les el ministre de Déu pronuncia aquelles paraules memorables que Déu digué al home en el moment de sa greu desobediència, «Recordat, home, que'ts pols i en pols te tornaràs»: en sentit de maledicció les digué aleshores l'Etern, però l'Esglesia les repeteix avui en sentit de gracia i de salut; paraules terribles de damnació en aquell jorn, car signifiquen el decret de mort, paraules avui dolces i consoladores pel pecador penitent, diu el Crisóston, perque li assenyalen el camí de sa conversió per la penitència.

«Preneu una ambosta de cendra, digué Déu a Moisés i Aaron, i escampeu-la sobre'l poble:» aquesta cendra així escampada fou com la materia amb que'l mateix Déu formà els flagells qu'affligiren tot Egipte i causaren desolació general. No és així l'efecte de la cerimonia de l'imposició de cendres en aquesta diada; si els sacerdots la posen damunt nostra testa és per a fer-nos propici a nostre Senyor amb acte d'humiliació, guanyar-nos sos favors i gracies, fer-nos mereixedors de sa misericordia, i desvetllar nostres cors en sentiments de verdadera penitència.

Escolteu la divina paraula que'ns avisa pel profeta Joel en la Epístola de la Missa: Convertiu-vos a Mi, diu el Senyor, amb tot vostre cor, en el dejunt, en llàgrimes i en gemecs. Trossejeu vostres cors i no els vostres vetits, i convertiu-vos al Senyor vostre Déu, perque és Ell bo i compasiu, pacient i ric en misericordia, i no's deixa vencer per vostra malicia. Qui sab si's tornarà a nosaltres, i'ns perdonarà, si'ns donarà sa benedicció, per tal de que li oferim nostres sacrificis i ofrenes? Vingui tothom al Senyor amb esperit de penitència; plorin els sacerdots i diguin: «Perdoneu, Senyor, perdoneu al vostre poble, i no permeteu que vostra heretat sigui abandonada al oprobri i la dominin els estrangers». El Senyor ens ho donarà tot en veure-nos peneditos de nostres pecats.

SECCIO PARROQUIAL

Sumari o Butlla general

Indulgències—Aquesta Butlla dona dret a guanyar les següents:

Primer.—Indulgència plenària, en dos dies diferents que cadascú es pot escollir, confessant i combregant cada vegada amb intenció de guanyar-la.

Segon—Indulgència de 15 anys i 15 quarentenes, als qui, contrits de cor, dejunin en dia que no hi hagi obligació de fer-ho, pregant per les intencions del Papa.

Tercer.—Indulgències de les Estacions de Roma als qui visitin una iglesia o oratori, resant-hi vocalment (un o tres Pare-nostres, per exemple) per les intencions del Sant Pare. Confessant i combregant aquesta indulgència s'eleva a plenària.

Quart—Indulgència plenària a l'hora de la mort als qui moren confessats i combregats, i, si no han pogut rebre els sagraments, fent un acte de contrició o invocant de cor el nom de Jesús.

Privilegis.—En virtut d'aquesta Butlla general s'obtenen els següents:

Primer.—El d'esser absolut per qualsevol confessor aprovat un cop en salut i altre en perill de mort, durant l'any que val la Butlla, dels pecats reservats al Senyor Bisbe i al Sant Pare.

Segon.—En virtut de la mateixa pòden esser conmutats per qualsevol confessor aprovat tots els vots privats; mes no els públics, els fets a benefici de tercer i els perfets de castetat o religió. Al conmutar-se algún vot deu fer-se una petita almoïna.

Funcions Religioses

Iglesia Parroquial—Avui, misses a un quart de 7 i a les 8, Ofici de Sagrament a les 10.

A les 3 de la tarde, començament del «Tridu de desagravis a Jesús Sagramentat», predicant avui el Rvnt. Lluís Blanch, vicari de la parroquia.

Dilluns i dimars, a les 7, ofici de desagravis. La corresponent funció, amb cant del trisagi, tindrà lloc a les 6 del vespre i a les 3 de la tarde respectivament.

Dimecres, a les 6, imposició de la cendra. Seguidament es celebrarà l'ofici. (Relative, pœna pœnit)

Tots els dies reso del sant rosari a les 6 del vespre.

Advertiment—Per a els germans terciaris dimecres es dia d'indulgència plenària.

Capella del Roser—Dijous, missa a dos quarts de 7 Tots els dies a les 6 del vespre, reso del rosari.

Sufragis

Oficis—Va celebrar-se l'aniversari en be de l'ànima de Jaume Barri.

Dimars, a un quart de 7, ofici per les obligacions de Eudal Arbat.

Divendres, a dos quarts de 7, aniversari per a Maria Castañer.

Misses—S'en resarán per les obligacions de Joan Roure i Manel Bayona. També s'en resarán en sufragi de Jaume Casademont, Jaume Vila, Maria Illa i per les ànimes - R. I. P.

A. M. D. G.

Llib. Sac. de F. Coll.—GIRONA.

Nota: Notant mes ammonestacions contra'l Gine (que fa 3 anys a les societats d'obsequi privadament - N° 156 de la Fulla - i n° 202 de id.) dintre molt poc en un dels cementis locals hi havia Gine. Ho sento amb tota l'ànima! no sols per la desolació que significa a les meves ordes, si que molt principalment pels molts mals que poden provenir-ne a vellsos i als vostres fills i filles. Per lo mateix vull que consti la meua formal protesta respecte al particular i la meua absoluta prohibició de que s'assisti a les commemoracions i presentats, parcs i marcs... que no sera admes a la benemèrita solenne ni en el dels vostres fills que hi vagi. Noies! Vostres, qui mes que ningú heuen de vellar pel vostre honor, que des de vos d'assistir hi